

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Prøver af Snorros og Saxos Krøniker i en ny Oversættelse samt et Ord til Danske og Norske

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 41. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_255-txt-shoot-idm1747/facsimile.pdf (tilgået 12. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

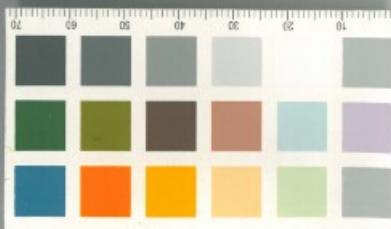
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommersielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

41

Der stod da nu Hærene hinanden saa nær, at Folk kunde hñndes, og da raabde Kongen til Kalv, og sagde: hvor kommer du nu der? Sildtes vi ikke venlig og vel forligte paa Møre? synes du da at det klader dig godt nu at føre Baaben mod os og skyde Gjællestud i vor Hær hvor du har fire af dine Brødre? Ja, Konge, svarede Kalv, paa den Maade er der meget meer end det, som klader ikke synderlig godt; men I sildte Eder saa ved os, at der var ikke stort andet for end at følge med Strommen, og nu nodes vel Enhver til at blive hvor han er; jeg saae imidlertid gjerne endnu, det gik fredeligt os. Ja, sagde Zind, det er Kalvs den gamle Vane at tale godt naar han er best som Galde. Kan vel være, Kalv, sagde Kongen, at du har Freden hjæret nu, men ellers lader det dog ikke til, I Bønder har de fredeligste Tanker. Ja, svarede Thorgeir af Kvistestad, vi byde jer nu samme Fred som I har budt saa mangen Mand, saa kan I see hvor godt den smager. Tie du kun stille, Thorgeir! svarede Kongen, og var kun ei saa hidsig voa at komme mig i Tale, dig har jeg loftet af Skarnet til Wre, tenk derfor kun aldrig, at du i Dag skulde blive min Overmand!

Nu kom Thore Hund, gik Banneret forbi og raabde høit: fram, fram, Bondemænd! da huiede

42

Bønderne Blodskrig *), og skjod med Synd og med Pile. Kongefolket lob da ogsaa Blodskrig høre, og der det var udraabt, skyndte de hinanden frem og sagde: fram, fram, Christmænd, Korsmænd, Konningemænd! Det horde de Bønder som stode yderst paa Fløjet, og raabte det Samme, men da de andre Bønder horde det, meende de det var af Kongens Folk, og huggede los paa dem, og saaledes floges de med sig selv en Stund, og fik ikke Øjnene op, for mange vare slagne. Det var nemlig et dællig klart Solskins Beir den samme Dag, men som Slaget gik an, rødmæde himlen og Solen med, og til sidst blev det saa sort som Ratten.

Kong Olav havde stillet sig paa et højstæbt Sted, derfra skyrede hans Folk ned over Bønderne, og knugede dem saa, at deris Fylding bugnede tilbage, og Kongens Fortrop stod hoor Bondehærens Bagtrop havde staet. Da var det

*) her - op. Om dette Ords Oversættelse er jeg uenig med mig selv. Det skulde være mig kjært at høre Kyndiges Mening om hvorvidt man kunde bruge det gjengle Ord Feldskrig, eller hvilket andet godt dansk Ord man heller skulde vælge.

